

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยมีความจำเป็น และสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการจัดการศึกษาระดับอื่น เนื่องจากการศึกษาเบื้องต้นที่มีความจำเป็นต่อชีวิตและอนาคตของเด็ก การศึกษาระดับนี้เป็นการจัดบริการด้านต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสเด็กได้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญาอย่างเต็มที่ และเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต (ประพิม โภม ศรีนนท์กุล. 2531 : 2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 1 มาตรา 6 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2547 : 5) สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 กำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 5) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดจุดมุ่งหมายให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัยเด็กบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในจุดหมาย 12 ข้อและในแต่ละช่วงอายุผู้สอนจะคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีกล้าเนื้อใหญ่ และกล้าเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข มีคุณธรรมจริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมตามวัย รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมไทยในระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมตามวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ (กรมวิชาการ. 2546 : 1)

พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กเป็นกระบวนการของการที่ต้องพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางกายต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายสำหรับเด็กปฐมวัยจะมุ่งเน้นถึงการพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็กอย่างเจาะจง การจัดกิจกรรมที่พัฒนาทางกายสำหรับเด็กไม่ควรมีข้อจำกัดเฉพาะในชั้นเรียน ควรเน้นการออกนอกชั้นเรียนด้วย วิธีการออกกำลังกายด้วยการใช้แขน ใช้มือ ใช้ขา และอุปกรณ์เป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ตนเองที่สามารถค้นหาความสามารถและความสนใจของตนเองได้ กล้ามเนื้อเล็กเป็นพัฒนาการทางกายอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะหมายถึงการสร้างเสริมความสามารถในการหยิบจับ คัดเขียน ปั่นสิ่งต่าง ๆ และทำกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือฝ่ามือและข้อต่อ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547 : 100-102) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต โดยกล้ามเนื้อเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งในการประกอบกิจวัตรประจำวัน เช่น การใส่และถอดกระดุม การผูกเชือกรองเท้า การแปรงฟัน การหยิบจับภาชนะต่างๆ การปั่นสิ่งต่าง ๆ งานศิลปะรวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่ว พัฒนาการด้านอื่น ๆ ก็จะมีพัฒนาดีตามไปด้วย (อริษฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล. 2546 : 111) สอดคล้องกับเยวภา เชชะคุปต์ (2543 : 22-24) ที่กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรงเด็กก็พร้อมที่จะลากลิเลียมือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน สอดคล้องกับ เกียรติวรรณ งามาศกุล (2529 : อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2533 :1) กล่าวถึงความสำคัญในการใช้กล้ามเนื้อเล็กว่าการเคลื่อนไหวอย่างว่องไวของนิ้วมือมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการพูดจาชัดถ้อยชัดคำและความคิดอันเฉียบไวของเด็ก ชูคอมลินสกี (ชูคอมลินสกี แปลโดย มัทนี เกษกมล ม.ป.ป. : 189 - 190) ได้เห็นว่าจุดเริ่มต้นสำหรับการพัฒนาความสามารถและพรสวรรค์ของเด็กคือการพัฒนานิ้วมือ ยิ่งเด็กมีโอกาสใช้นิ้วมือได้คล่องแคล่วเพียงใดก็ยิ่งเฉลียวฉลาดมากขึ้นเพียงนั้น โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญต่อเด็ก คือเด็กที่สามารถเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อตา มือ นิ้วมือ และแขน จะทำให้สามารถขีดเขียนและลากเส้นได้ดี นั่นคือความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญต่อพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการเขียนตัวอักษรในขั้นต่อไป

เด็กในระดับปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กช้ากว่า กล้ามเนื้อใหญ่ เพราะกล้ามเนื้อมือและนิ้วยังไม่พัฒนาอย่างเต็มที่ (นภเนตร ชมบวร. 2540 : 83) ดังจะเห็นได้จากการที่เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถหยิบจับสิ่งของที่มีขนาดเล็กได้ดีเท่าที่ควร เด็กจะงุ่มง่ามและใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ต้องใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีขนาดเล็กเป็นเวลานาน เด็กใช้แขนคล่องก่อนมือและใช้มือคล่องก่อนนิ้ว ดังนั้นเด็กเล็ก ๆ เมื่อต้องการจับอะไรจะพาไปทั้งตัว ต่อมาจะยื่นออกไปเฉพาะแขน

แล้วจึงใช้มือและนิ้วดังกล่าว ถ้าจะให้เด็กเล็ก ๆ เขียนหนังสือมักจะ ได้ตัวโตเพราะกล้ามเนื้อมือยังใช้คล่อง ได้แต่วาดแขนไปกว้าง ๆ ต่อมาเมื่อบังคับกล้ามเนื้อมือ บรรลุวุฒิภาวะแล้ว จึงสามารถเขียนตัวเล็ก ๆ ได้เพราะสามารถบังคับกล้ามเนื้อและนิ้วได้ (ญาณิศา บุญพิมพ์. 2552 : 14) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีความสำคัญมากสำหรับเด็ก และเป็นพื้นฐานในการที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือตนเอง การอ่าน การขีดเขียนตัวหนังสือ เด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กให้เกิดความพร้อม โดยการเล่นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนที่จะเริ่มเรียนเขียนอ่านแล้ว จะช่วยให้เด็กสามารถหยิบจับสิ่งต่าง ๆ และขีดเขียนได้อย่างมั่นคงมากกว่าเด็กที่หัดขีดเขียนตัวหนังสือ โดยที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมมาก่อน (สุพัสราภรณ์ คาราวลี. 2552 : 14-15) ปัจจุบันเด็กปฐมวัยบางส่วนยังไม่ได้รับการส่งเสริมทักษะทางการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากเด็กถูกเร่งให้เรียนหนังสือจนไม่มีโอกาสได้เล่นหรือออกกำลังกายตามความต้องการ ซึ่งค่านิยมในการเร่งให้เด็กเรียนหนังสือนี้มาจากผู้ปกครองหรือบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กขาดความเข้าใจ และมองไม่เห็นความสำคัญของพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ครูซึ่งเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับเด็กรองจากพ่อแม่ ควรมียุทธศาสตร์ส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็ก โดยการฝึกให้เด็กเกิดทักษะในการใช้มือ หยิบจับ สัมผัสกับวัตถุ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ให้เด็กได้เล่นกับอุปกรณ์ของเล่นอย่างสม่ำเสมอ และควรจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้เด็กเกิดความสนุกเพลิดเพลิน ไม่เกิดความคับข้องใจ ทั้งยังเป็นการช่วยส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างสายตากับมือ ให้เป็นไปอย่างกลมกลืน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นพื้นฐานให้กับเด็กในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้กล้ามเนื้อเล็กต่อไปได้เป็นอย่างดี (อรุณวันท์ ทะพิงค์แก. 2545 : 54)

กิจกรรมหรืออุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็กกับสายตาให้ประสานกัน ได้แก่ การร้อยลูกปัด การร้อยเชือก รูดเชิบบ ปักหมุด ตอกตะปู การเล่นเกมและการจัดกิจกรรมศิลปะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาความพร้อมทางตาและมือมากที่สุดเด็กจะสนุกกับการเรียนการใช้มือจับวัสดุต่างๆจะทำให้เข้าใจวิธีการจับดินสออย่างถูกวิธี (พัฒนา ชัชพงษ์. 2541 : 122) การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยทำได้หลายวิธีเช่น การเล่นเกม การเล่นเกมการศึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพระบายสี การฉีก ตัด ปะ การปั้น การประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น (มานพ ถนอมศรี. 2543 : 91) การวัดและประเมินพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การสังเกตและบันทึก ทำได้ขณะเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในกิจกรรมประจำวัน การทดสอบใช้แบบทดสอบในการประเมินที่ให้เด็กลากเส้นหรือวาดรูปตามแบบ การตรวจผลงานสามารถตรวจผลงานเด็กจากการวาดรูป เขียนตามรอย การระบายสี และการสัมผัสภาพผู้ปกครอง (นภเนตร ธรรมบวร. 2540 :

84-85) สิ่งที่ทำเป็นที่จะทำให้ครูและผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจพัฒนาการและความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็ก เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมให้ถูกตามพัฒนาการเด็กแต่ละคน คือแบบวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งจะทำให้ทราบจุดเด่น จุดด้อยของเด็กแต่ละคน ซึ่งต้องเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุง สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีแบบวัดพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่เป็นมาตรฐานและเนื่องจากการวัดและประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนกระทำเพื่อจะได้ทราบประสบการณ์และพัฒนาการของเด็กทราบความก้าวหน้าความก้าวหน้าในการจัดประสบการณ์แต่ละชั้นตอนและเพื่อให้ครูใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงการสอนการประเมินจึงถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นทั้งต่อตัวครู ผู้ปกครอง และเด็ก

จากหลักการและเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนเด็กปฐมวัย มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญต่อเด็กปฐมวัยในด้านการจัดสภาพแวดล้อม จัดประสบการณ์ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการวัดและประเมินพัฒนาการและช่วยส่งเสริมความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ซึ่งจะส่งผลให้การจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนา และหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับแปลความหมายของคะแนน แบบวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และ หญิง ชั้นอนุบาลปีที่ 1 สังกัดกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมืองเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 122 คน จาก 12 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

- 2.1 การเล่นเกมเล่นสัมพันธ์
- 2.2 การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- 2.3 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้งไม้ เศษวัสดุ
- 2.4 การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง การที่เด็กสามารถใช้ และควบคุมกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ข้อมือ มือ นิ้วมือ และการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ในการหยิบจับ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นคง เช่น การหยิบก้อนกรวด วางก้อนไม้ วาดรูป พับกระดาษ ตัดกระดาษ ลากเส้น คืบและร้อยวัสดุต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ได้

2. แบบวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก (การใช้นิ้วมืออย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งเป็นแบบวัดแบบปฏิบัติ จำนวน 15 รายการ ดังนี้

- 2.1 ร้อยหลอดกาแฟขนาดยาว 1 นิ้ว 10 ชิ้น
- 2.2 หยิบเมล็ดถั่วแดง โดยใช้หัวแม่มือและ นิ้วชี้ใส่จานได้ 10 เม็ด
- 2.3 ต่อบล็อกซ้อนกันได้ 8 อัน
- 2.4 สร้างหอสถูงโดยกดแท่งสี่เหลี่ยม พลาสติกให้ติดกันได้ 8 อัน
- 2.5 ปั้นดินน้ำมันเป็นก้อนกลมๆ ได้ 6 ชิ้น
- 2.6 ปั้นดินน้ำมันเป็นรูปต่างๆเช่น สัตว์ สิ่งของใช้ ในเวลาที่กำหนด
- 2.7 ต่อภาพตัดต่อ 4 ชิ้น
- 2.8 ตัดกระดาษได้ 5 เม็ด
- 2.9 รูดซิปปิดและเปิดได้
- 2.10 ลากเส้นตามแนวตั้ง โดยไม่ออก นอกกรอบ
- 2.11 ลากเส้นตามแนวนอน โดยไม่ออกนอกกรอบ
- 2.12 ลากเส้นกากบาทตามแบบได้
- 2.13 วาดวงกลมตามแบบได้
- 2.14 วาดสี่เหลี่ยมตามแบบได้
- 2.15 ตัดกระดาษด้วยกรรไกรตามเส้นที่ กำหนดให้

3. คุณภาพแบบวัดความสามารถด้านกล้ำมเนื้อเล็ก หมายถึง คุณสมบัติที่บ่งบอกถึงความสามารถของแบบวัดความสามารถด้านกล้ำมเนื้อเล็ก ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถ ภาคปฏิบัติ หากคุณภาพต่อไปนี้

3.1 ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัดหรือวัดได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา สาระสำคัญตามความสามารถด้านกล้ำมเนื้อเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

3.2 อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของข้อคำถามที่สามารถแยกปริมาณของคุณลักษณะที่ต้องการวัดที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลได้ หาได้จากสูตรการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนรวมในแต่ละข้อ ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้การทดสอบด้วยค่าสถิติ t - test (Independent Sample)

3.3 ความเชื่อมั่นของแบบวัด (Reliability) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดความสามารถที่ให้ผลการวัดที่คงที่แน่นอนเมื่อมีการวัดซ้ำอีก หาความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

4. เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) หมายถึง แนวทางที่กำหนดขึ้นในการให้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบวัดความสามารถด้านกล้ำมเนื้อเล็ก ซึ่งสามารถแยกแยะเป็น 3 ระดับมีทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1. ความคล่องแคล่ว 2. ความยืดหยุ่น 3. ความถูกต้องและความสามารถในการควบคุม 4. การประสานกัน 5. การรับรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดความสามารถด้านกล้ำมเนื้อเล็ก

คำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
1. ความคล่องแคล่ว	
1.1 เคลื่อนไหวมือและนิ้วมือในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว หลายทิศทาง และสามารถปฏิบัติกิจกรรมเสร็จภายในเวลาที่กำหนดอย่างรวดเร็ว	3
1.2 เคลื่อนไหวมือและนิ้วมือในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถปฏิบัติกิจกรรมเสร็จภายในเวลาที่กำหนด	2
1.3 เคลื่อนไหวมือและนิ้วมือในการปฏิบัติกิจกรรมไม่คล่องแคล่ว หรือ ปฏิบัติกิจกรรมไม่เสร็จภายในเวลาที่กำหนด	1

คำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
<p>2. ความยืดหยุ่น</p> <p>2.1 มือและนิ้วมือมีความยืดหยุ่น ไม่แข็งทื่อ สามารถโค้งงอหมุน หรือ เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องยกแขน</p> <p>2.2 มือและนิ้วมือมีความยืดหยุ่น ไม่แข็งทื่อ สามารถโค้งงอหมุน หรือ เคลื่อนไหวได้ แต่ต้องยกแขน</p> <p>2.3 มือและนิ้วมือ ไม่มีความยืดหยุ่น มีลักษณะแข็งทื่อ เคลื่อนไหวในลักษณะ โคงงอ หรือ หมุน ได้ยากหรือลำบาก</p>	<p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>
<p>3. ความถูกต้องและความสามารถในการควบคุม</p> <p>3.1 ใช้มือและนิ้วมือในการทำกิจกรรมได้ถูกต้องตามลักษณะงานที่กำหนด ควบคุมการทำงานของมือและนิ้วมือได้อย่างมั่นคง แม่นยำ</p> <p>3.2 ใช้มือและนิ้วมือในการทำกิจกรรมได้ถูกต้องตามลักษณะงานที่กำหนดเป็น ส่วนใหญ่ ควบคุมการทำงานของมือและนิ้วมือได้</p> <p>3.3 ใช้มือและนิ้วมือในการทำกิจกรรมไม่ถูกต้องตามลักษณะงานที่กำหนด ควบคุมการทำงานของมือและนิ้วมือไม่ได้</p>	<p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>
<p>4. การประสานกัน</p> <p>4.1 เคลื่อนไหวนิ้วมือและมือทั้งสองข้างทำกิจกรรมร่วมกันโดยทำงานประสาน สัมพันธ์กันได้อย่างคล่องแคล่วไม่ติดขัด</p> <p>4.2 เคลื่อนไหวนิ้วมือและมือทั้งสองข้างทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แต่ไม่</p>	<p>3</p> <p>2</p>
<p>4.3 ไม่สามารถเคลื่อนไหวนิ้วมือและมือทั้งสองข้างทำกิจกรรมร่วมกันได้</p>	<p>1</p>
<p>5. การรับรู้โดยประสาทสัมผัส</p> <p>5.1 ใช้มือ นิ้วมือ เคลื่อนไหวหรือปฏิบัติกิจกรรมตามแบบอย่างได้ถูกต้อง ทั้งหมด</p> <p>5.2 ใช้มือ นิ้วมือ เคลื่อนไหวหรือปฏิบัติกิจกรรมตามแบบอย่างได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่</p> <p>5.3 ใช้มือ นิ้วมือ เคลื่อนไหวหรือปฏิบัติกิจกรรมไม่ถูกต้องตามแบบอย่างหรือ ปฏิบัติไม่ได้</p>	<p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

ระดับ 3 หมายถึง ระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ดี

ระดับ 2 หมายถึง ระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง

5. คะแนนปกติ (Norms) หมายถึง คะแนนของคุณลักษณะของแบบวัดที่เทียบกับกลุ่มประชากรว่าผู้สอบนั้นมีความสามารถระดับใดของคนในกลุ่ม

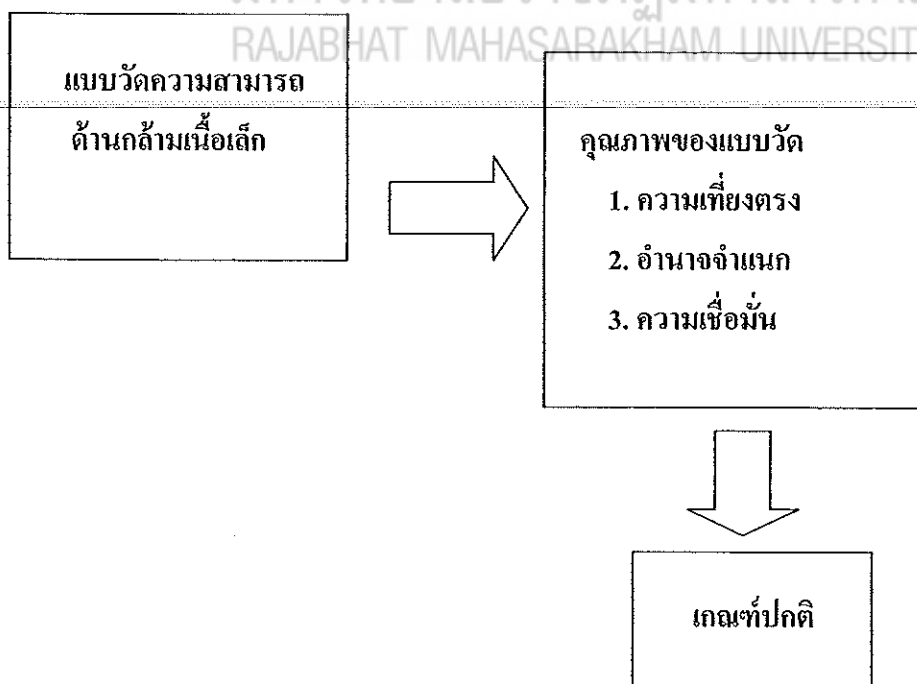
6. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนชาย หญิง อายุ 4-5ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับอนุบาล ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กอย่างเหมาะสม
2. ได้แนวทางในการพัฒนาแบบวัดพัฒนาการของนักเรียนอนุบาลด้านอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย